

BCN PRODUC- CIÓ '16

Sala Gran – 15.09 al 13.11

ANTONI HERVÀS *EL MISTERIO DE CAVIRIA*

El projecte artístic d'Antoni Hervàs gira entorn de la llegenda de l'expedició de Jàson i els argonautes a la recerca del velló d'or. No obstant això, Hervàs no s'interessa només per la narració literària de la mitologia hel·lènica, sinó també per la imatgeria popular derivada de la pel·lícula homònima dirigida per Don Chaffey el 1963, que va incloure famoses seqüències d'efectes especials innovadors que van permetre mesclar realitat i animació.

Hervàs porta tota aquesta imatgeria al seu terreny artístic: un dibuix "expandit" que es nodreix de les vivències pròpies de l'artista com també d'altres disciplines –la música i la cultura popular, la performance i l'esport, la tradició oral o projectes editorials autogestionats–, unes dinàmiques de treball que, per extensió, acostumen a incloure una xarxa extensa de col·laboradors i d'afectes.

L'exposició *El misterio de Caviria* (El misteri de Cabiria) es divideix en vuit actes que prenen com a punt d'origen el passatge en què l'expedició liderada per Jàson s'atura uns mesos a Lemnos, l'illa del foc, al nord del mar Egeu. Aquí hi habiten una mena d'amazones organitzades sota la ginococràcia de la reina Hipsípila que oculten un succés sagnant. A partir d'aquest fragment, Hervàs explora la possibilitat transformista i transgènere del dibuix, un mitjà que li permet cohesionar dues mitologies: els ritus cabiris de la Grècia clàssica i els personatges de l'escena minvant del cabaret barceloní.

L'exposició culmina una llarga investigació a través de la qual Hervàs ha anat superposant intuïtivament llegendes i personatges dels dos mons, de manera que fantasia, l'estil *camp* i la realitat conviuen en un mateix temps i espai, i generen –en paraules de l'artista– "un espectacle visual com-

plex d'estil *copla*-terror en què s'invoca els déus del subsòl i en què el foc, la sang i la ridiculització de la masculinitat esdevenen ingredients essencials a través dels quals coneixem una història local, que alhora és universal".

Fauvista en esperit i al·legòric en referències, el dibuix d'Hervàs recorre a colors cridaners i combinacions reverberants. En aquesta ocasió l'efectisme característic del seu dibuix es trasllada, per primera vegada, a escenografies teatrals gegantines i paupèrrimes de fàcil (des)muntatge realitzades amb cartó reciclat, les narratives de les quals s'han activat (o s'activaran) puntualment al llarg de l'exposició mitjançant performances musicals, coreografies, projeccions cinematogràfiques i visites comentades. La successió d'escenes uneix una trama fabulosa d'anècdotes i fets aparentment menors extrets dels peus de pàgina de la història. Baixos relleus, cortinatges, bastides i columnes falses es veuen banyats per una il·luminació multicolor que resulta en especulacions conscients i accidentals que fugen de la nostàlgia i reivindiquen la latència de camps d'acció i resistència en aparença inconnexos: els personatges del folklore català, els esports minoritaris com la gimnàstica rítmica masculina o la desaparició progressiva de locals d'espectacle cabareter.

Latitudes

Antoni Hervàs (Barcelona, 1981) va estudiar belles arts a la Universitat de Barcelona (2006) i un cicle en gravat i estampació a l'Escola Llotja. Entre les seves exposicions individuals destaquen Hércules en la Luna, a l'Espai Cultural Caja Madrid, Barcelona (2012); Kakanoures i kitschades, a la galeria SIS, Sabadell (2015), i Agón, a la galeria etHALL, Barcelona (2016). Hervàs ha participat en nombroses mostres col·lectives, entre les quals s'inclouen Capítol II. Fugides. La ficció com a rigor dins del cicle El text: principis i sortides, a Fabra i Coats – Centre d'Art Contemporani de Barcelona (2014), i Punk. Els seus rastres en l'art contemporani, al MACBA (2016). Com a part de la seva pràctica artística ha dirigit Fènix (2013-2016), el programa educatiu de Sant Andreu Contemporani, que involucra diversos artistes de la ciutat. A més, ha realitzat nombrosos projectes editorials autogestionats com Grapandmoptheper (2009) i ha comissariat esdeveniments performatius com Mercuri Splash juntament amb David Bestué per a la Fundació Miró (2015) o exposicions periòdiques com Doméstica, amb Ariadna Parreu. El 2010 va rebre el Premi Injuve a la Creació.